

32003L0010

15.2.2003

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

L 42/38

DIREKTIVA 2003/10/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 6. februarja 2003
o minimalnih zahtevah za varnost in zdravje v zvezi z izpostavljenostjo delavcev fizikalnim
dejavnikom (hrup)
(Sedemnajsta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ponovno pregleda z namenom zmanjšati tveganja, zlasti ob upoštevanju napredka znanstvenega znanja in tehnologije.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 137(2) Pogodbe,

- (4) Sporočilo Komisije o programu za varnost, higieno in zdravje pri delu ⁽⁵⁾ predvideva sprejetje ukrepov za spodbujanje varnosti pri delu, zlasti zaradi razširitve obsega Direktive 86/188/EGS in ponovne ocene pragovnih vrednosti. Svet je to upošteval v svoji Resoluciji z dne 21. decembra 1987 o varnosti, higieni in zdravju pri delu ⁽⁶⁾.

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾, predloženega po posvetovanju s Svetovalnim odborom za varnost, higieno in varovanje zdravja pri delu,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

- (5) Sporočilo Komisije o programu ukrepanja v zvezi z izvajanjem Listine Skupnosti o temeljnih socialnih pravicah delavcev predvideva uvedbo minimalnih zahtev za varnost in zdravje v zvezi z izpostavljenostjo delavcev tveganjem, ki jih povzročajo fizikalni dejavniki. Septembra 1990 je Evropski parlament sprejel resolucijo o tem programu ukrepanja ⁽⁷⁾ in pozval zlasti Komisijo, da pripravi posebno direktivo o tveganjih, ki jih povzročajo hrup in vibracije ter vsi drugi fizikalni dejavniki na delovnem mestu.

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe ⁽³⁾ in z vidika skupnega besedila, ki ga je Spravni odbor odobril 8. novembra 2002,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pogodba določa, da Svet z direktivami lahko sprejme minimalne zahteve za spodbujanje izboljšav, zlasti delovnega okolja, ki zagotovijo višjo raven varovanja zdravja in varnosti delavcev. Take direktive ne smejo nalagati upravnih, finančnih in zakonskih omejitev, ki bi ovirale ustanavljanje in razvoj malih in srednje velikih podjetij.

- (6) Kot prvi korak sta Evropski parlament in Svet 25. junija 2002 sprejela Direktivo 2002/44/ES o minimalnih zdravstvenih in varnostnih zahtevah glede izpostavljenosti delavcev tveganjem iz fizikalnih dejavnikov (vibracij) (Šestnajsta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) ⁽⁸⁾.

- (2) V skladu s Pogodbo ta direktiva nobeni od držav članic ne preprečuje ohranjanja ali uvedbe strožjih varovalnih ukrepov, njeno izvajanje pa se ne sme uporabiti kot utemeljitev za kakršno koli nazadovanje glede na že obstoječe stanje v vsaki državi članici.

- (7) Zdi se primerno, da se kot drugi korak uvedejo ukrepi za varovanje delavcev pred tveganji zaradi hrupa, ker ta vpliva na zdravje in varnost delavcev, zlasti z okvaro sluha. Namen teh ukrepov ni le zagotoviti individualno zdravje in varnost vsakega delavca, ampak tudi zagotoviti minimalno osnovo varovanja vseh delavcev v Skupnosti, s čimer se prepreči izkrivljanje konkurence.

- (3) Direktiva Sveta 86/188/EGS z dne 12. maja 1986 o varovanju delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti hrupu pri delu ⁽⁴⁾ omogoča, da jo Svet na predlog Komisije

- (8) Sedanja znanstvena dognanja o možnih vplivih izpostavljenosti hrupu na zdravje in varnost ne omogočajo določite natančnih ravni izpostavljenosti za vsa tveganja za zdravje in varnost, zlasti pri vplivih hrupa, ki niso slušne narave.

⁽¹⁾ UL C 77, 18.3.1993, str. 12 in UL C 230, 19.8.1994, str. 3.

⁽²⁾ UL C 249, 13.9.1993, str. 28.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 1994 (UL C 128, 9.5.1994, str. 146), potrjeno 16. septembra 1999 (UL C 54, 25.2.2000, str. 75), Skupno stališče Sveta z dne 29. oktobra 2001 (UL C E 45, 19.2.2002, str. 41) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2002 (še ni objavljen v Uradnem listu).

⁽⁴⁾ UL L 137, 24.5.1986, str. 28. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/24/ES (UL L 131, 5.5.1998, str. 11).

⁽⁵⁾ UL C 28, 3.2.1988, str. 3.

⁽⁶⁾ UL C 28, 3.2.1988, str. 1.

⁽⁷⁾ UL C 260, 15.10.1990, str. 167.

⁽⁸⁾ UL L 177, 6.7.2002, str. 13.

- (9) Sistem varovanja pred hrupom je treba omejiti na opredelitev, brez podrobnosti, ciljev, ki jih je treba doseči, načel, ki se upoštevajo in osnovnih vrednosti, ki se uporabijo, s čimer se državam članicam omogoči, da minimalne zahteve uporabljajo na enak način.
- (10) Izpostavljenost hrupu se lahko učinkoviteje zmanjša z vključitvijo preventivnih ukrepov v načrtovanje delovnih mest in delovišč ter z izborom delovne opreme, postopkov in metod s ciljem znižati tveganja pri viru. Na ta način določbe o delovni opremi in metodah prispevajo k varovanju delavcev. V skladu s splošnimi načeli preprečevanja iz člena 6(2) Direktive Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu ⁽¹⁾ imajo kolektivni varnostni ukrepi prednost pred posameznimi.
- (11) Pravila o ravneh hrupa na ladjah iz Resolucije A 468(12) Mednarodne pomorske organizacije dajejo smernice za zmanjšanje hrupa pri viru na ladjah. Države članice morajo imeti pravico predvideti prehodno obdobje v zvezi z osebjem na morskih ladjah.
- (12) Za pravilno oceno izpostavljenosti delavcev hrupu je primerno uporabiti objektivno metodo merjenja, zato se je treba sklicevati na splošno priznane ISO standarde 1999:1990. Začetek izvajanja ukrepov, predvidenih za zgornje in spodnje opozorilne vrednosti izpostavljenosti, mora biti odvisen od ocenjenih ali stvarno izmerjenih vrednosti. Mejne vrednosti izpostavljenosti so nujne, da se izogne trajni okvari sluha delavcev; hrup, ki doseže uho, ne sme presežati mejnih vrednosti izpostavljenosti.
- (13) Posebne značilnosti glasbenega in razvedrilnega sektorja zahtevajo praktične smernice, ki omogočajo učinkovito uporabo določb te direktive. Države članice morajo imeti pravico izkoristiti prehodno obdobje, da pripravijo pravila o ravnanju s praktičnimi smernicami, ki so delavcem in delodajalcem v teh sektorjih v pomoč pri doseganju ravni varovanja, določene s to direktivo.
- (14) Zaradi izboljšanja varovanja zdravja in varnosti delavcev morajo delodajalci opraviti prilagoditve glede na tehnični napredek in znanstvena spoznanja o tveganjih zaradi izpostavljenosti hrupu.
- (15) Ker je ta direktiva posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS, se navedena direktiva uporablja za izpostavljenost delavcev hrupu brez poseganja v strožje in/ali posebne določbe v tej direktivi.
- (16) Ta direktiva praktično prispeva k oblikovanju socialne razsežnosti notranjega trga.
- (17) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

ODDELEK I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Cilj in področje uporabe

1. Ta direktiva, ki je 17. posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS, določa minimalne zahteve za varovanje delavcev pred tveganji za zdravje in varnost, ki so ali bi lahko bili posledica izpostavljenosti hrupu, in zlasti pred tveganjem za sluh.
2. Zahteve te direktive se uporabljajo za dejavnosti, v katerih so ali bi lahko bili delavci zaradi svojega dela izpostavljeni tveganjem zaradi hrupa.
3. Direktiva 89/391/EGS se v celoti uporablja za celo področje iz odstavka 1, brez poseganja v strožje in/ali podrobnejše določbe te direktive.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi so fizikalni parametri, uporabljeni kot prediktorji tveganja, opredeljeni na naslednji način:

- (a) konična raven zvočnega tlaka (p_{peak}): maksimalna vrednost „C“ – frekvenčno uravnotežen trenutni zvočni tlak;

⁽¹⁾ UL L 183, 29.6.1989, str. 1.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (b) meja dnevne izpostavljenosti ($L_{ex,8h}$) (dB(A) re. 20 μ Pa): časovno vrednoteno povprečje izpostavljenosti hrupu za osem urni delovni dan, kakor je opredeljeno v mednarodnem ISO standardu 1999:1990, točka 3.6. Vključuje ves hrup, prisoten pri delu, tudi impulzni hrup;
- (c) meja tedenske izpostavljenosti ($L_{ex,8h}$): časovno vrednoteno povprečje dnevne izpostavljenosti hrupu za običajni osem urni delovni dan v pet dnevnem delovnem tednu, kakor je opredeljeno v mednarodnem ISO standardu 1999:1990, točka 3.6 (opomba 2).

Člen 3

Mejne vrednosti izpostavljenosti in opozorilne vrednosti izpostavljenosti

1. V tej direktivi so mejne vrednosti izpostavljenosti in opozorilne vrednosti izpostavljenosti za dnevno izpostavljenost hrupu in konični zvočni tlak določene na naslednji način:

- (a) mejne vrednosti izpostavljenosti: ($L_{ex,8h}$) = 87 dB(a) in p_{peak} = 200 Pa ⁽¹⁾ vsak zase;
- (b) zgornje opozorilne vrednosti izpostavljenosti: ($L_{ex,8h}$) = 85 dB(A) in p_{peak} = 140 Pa ⁽²⁾ vsak zase;
- (c) spodnje opozorilne vrednosti izpostavljenosti: ($L_{ex,8h}$) = 80 dB(A) in p_{peak} = 112 Pa ⁽³⁾ vsak zase;

2. Kadar se uporabljajo mejne vrednosti izpostavljenosti, se pri določanju dejanske izpostavljenosti delavca upošteva zmanjšanje hrupa zaradi osebne varovalne opreme za varovanje sluha, ki jo nosi delavec. Opozorilne vrednosti izpostavljenosti ne upoštevajo učinka take varovalne opreme.

3. Zaradi utemeljenih okoliščin in za dejavnosti, pri katerih se dnevna izpostavljenost hrupu od dne do dne znatno razlikuje, za namene uporabe mejnih vrednosti izpostavljenosti in opozorilnih vrednosti izpostavljenosti države članice pri ocenjevanju ravni hrupa, ki so mu delavci izpostavljeni, uporabijo tedensko izpostavljenost namesto dnevne izpostavljenosti pod pogojem, da:

- (a) tedenska izpostavljenost, ki jo pokaže ustrezno spremljanje, ne presega mejne vrednosti izpostavljenosti 87 dB(A); in
- (b) se sprejmejo ustrezni ukrepi, da se tveganje, povezano s temi dejavnostmi, zmanjša na najnižjo možno raven.

ODDELEK II

OBVEZNOSTI DELODAJALCEV

Člen 4

Ugotavljanje in ocena tveganj

1. Pri izpolnjevanju obveznosti iz členov 6(3) in 9(1) Direktive 89/391/EGS delodajalec oceni in, po potrebi izmeri, raven hrupa, ki so mu izpostavljeni delavci.

⁽¹⁾ 140 dB (C) glede na 20 μ Pa.
⁽²⁾ 137 dB (C) glede na 20 μ Pa.
⁽³⁾ 135 dB (C) glede na 20 μ Pa.

2. Uporabljene metode in instrumenti morajo biti prilagojeni prevladujočim pogojem, zlasti glede lastnosti hrupa, ki se meri, trajanja izpostavljenosti, dejavnikov okolja in lastnosti merilnih instrumentov.

Te metode in instrumenti morajo omogočiti določitev parametrov, opredeljenih v členu 2, in odločitev, ali so v danem primeru vrednosti, določene v členu 3, presežene.

3. Uporabljene metode lahko vključujejo vzorčenje, ki mora biti reprezentativno za osebno izpostavljenost delavca.

4. Ocenjevanje in meritve iz odstavka 1 načrtujejo in v primerih presledkih izvedejo pristojne službe, pri čemer zlasti upoštevajo določbe člena 7 Direktive 89/391/EGS o potrebnih pristojnih službah ali osebah. Podatki iz ocene in/ali meritve izpostavljenosti hrupu se hranijo v primerni obliki, tako da omogočajo poznejše posvetovanje.

5. Kadar se uporabi ta člen, se pri oceni rezultatov meritve upošteva nenatančnost merjenja, ki se določi v skladu z metrološko prakso.

6. Na podlagi člena 6(3) Direktive 89/391/EGS mora delodajalec pri ocenjevanju tveganja paziti zlasti na:

- (a) raven, vrsto in trajanje izpostavljenosti, vključno z izpostavljenostjo impulznemu hrupu;
- (b) mejne vrednosti izpostavljenosti in opozorilne vrednosti izpostavljenosti iz člena 3 te direktive;
- (c) katere koli vplive na zdravje in varnost delavcev iz posebej občutljivih rizičnih skupin;
- (d) kolikor je tehnično mogoče, katere koli vplive na zdravje in varnost delavcev, ki izhajajo iz medsebojnega učinkovanja hrupa in ototoksičnih snovi pri delu ter medsebojnega učinkovanja hrupa in vibracij;
- (e) katere koli posredne vplive na zdravje in varnost delavcev, ki izhajajo iz medsebojnega učinkovanja hrupa in opozorilnih signalov ali drugih zvokov, ki jih je treba upoštevati, da se zmanjša tveganje za nesreče;
- (f) podatke o emisiji hrupa, ki jih zagotovijo proizvajalci delovne opreme v skladu z ustreznimi direktivami Skupnosti;
- (g) obstoj druge delovne opreme, namenjene znižanju emisije hrupa;
- (h) podaljšanje izpostavljenosti hrupu preko običajnega delovnega časa, ki je v pristojnosti delodajalca;

- (i) ustrezne informacije iz zdravstvenega nadzora, vključno z objavljenimi informacijami, kolikor je to mogoče;
- (j) razpoložljivost opreme za varovanje sluha, ki primerno zmanjša zvok.

7. Del odajalec mora imeti oceno tveganja v skladu s členom 9(1)(a) Direktive 89/391/EGS in opredeliti, katere ukrepe je treba sprejeti v skladu s členi 5, 6, 7 in 8 te direktive. Ocena tveganja se shrani na primernem mediju, v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso. Oceno tveganja je treba redno posodabljalati, zlasti če je prišlo do znatnih sprememb, zaradi katerih lahko zastari, ali kadar rezultati zdravstvenega nadzora kažejo, da je to potrebno.

Člen 5

Določbe za preprečevanje ali zmanjšanje izpostavljenosti

1. Ob upoštevanju tehničnega napredka in razpoložljivosti ukrepov za obvladovanje tveganja pri viru, se tveganja zaradi izpostavljenosti hrupu odstranijo pri viru ali zmanjšajo na najnižjo možno raven.

Znižanje takih tveganj temelji na splošnih načelih preprečevanja, določenih v členu 6(2) Direktive 89/391/EGS, in upošteva zlasti:

- (a) druge metode dela, pri katerih je izpostavljenost hrupu manjša;
- (b) ob upoštevanju dela, ki ga je treba opraviti, izbiro primerne delovne opreme, ki oddaja najmanjši možni hrup, vključno z možnostjo, da imajo delavci na voljo delovno opremo v skladu z določbami Skupnosti, katere cilj ali učinek je omejitvev izpostavljenosti hrupu;
- (c) načrtovanje in ureditev delovnih mest in delovnih postaj;
- (d) ustrezno obveščanje in usposabljanje, delavcev o pravilni uporabi delovne opreme z namenom, da se izpostavljenost delavcev hrupu zmanjša na najnižjo možno raven;
- (e) zmanjševanje hrupa s tehničnimi sredstvi:
 - (i) omejevanje hrupa, ki se širi po zraku, npr. z varovali, ograjenimi prostori, ogrinjali za absorbcijo zvoka;
 - (ii) omejevanje hrupa, ki se širi po konstrukciji, npr. z dušenjem ali izolacijo;
- (f) ustrezne programe vzdrževanja delovne opreme, delovnega mesta in sistemov delovnih mest;
- (g) organizacijo dela za zmanjševanje hrupa:
 - (i) omejevanje trajanja in intenzivnosti izpostavljenosti;
 - (ii) ustrezni urniki dela s primernimi odmori.

2. Če so zgornje opozorilne vrednosti izpostavljenosti presežene, delodajalec na podlagi ocene tveganja iz člena 4 izdelava in izvaja program tehničnih in/ali organizacijskih ukrepov, katerih namen je zmanjšati izpostavljenost hrupu, pri čemer upošteva zlasti ukrepe iz odstavka 1.

3. Na podlagi ocene tveganja iz člena 4 se delovna mesta, na katerih je verjetno, da bodo delavci izpostavljeni hrupu, ki presega zgornje opozorilne vrednosti izpostavljenosti, označijo z ustreznimi znaki. Ta območja je treba tudi razmejiti in, kadar je tehnično izvedljivo in upravičeno zaradi tveganja za izpostavljenost, dostop do njih omejiti.

4. Kadar je zaradi vrste dejavnosti delavcu omogočena uporaba prostorov za počitek, za katere je odgovoren delodajalec, mora biti raven hrupa v teh prostorih zmanjšana, v skladu z njihovo namembnostjo in pogoji uporabe.

5. Na podlagi člena 15 Direktive 89/391/EGS mora delodajalec prilagoditi ukrepe iz tega člena zahtevam delavcev iz posebej občutljivih rizičnih skupin.

Člen 6

Osebna zaščita

1. Če tveganj zaradi izpostavljenosti hrupu ni mogoče preprečiti drugače, mora biti delavcem na voljo primerna in ustrezno prilagojena osebna oprema za varovanje sluha, ki jo morajo uporabljati v skladu z določbami Direktive Sveta 89/656/EGS z dne 30. novembra 1989 o minimalnih zdravstvenih in varnostnih zahtevah za osebno varovalno opremo, ki jo delavci uporabljajo na delovnem mestu (tretja posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) ⁽¹⁾ in členom 13(2) Direktive 89/391/EGS ter pod naslednjimi pogoji:

- (a) kadar izpostavljenost hrupu presega spodnje opozorilne vrednosti izpostavljenosti, mora delodajalec delavcem dati na voljo osebno varovalno opremo za varovanje sluha;
- (b) kadar je izpostavljenost hrupu enaka ali presega zgornje opozorilne vrednosti izpostavljenosti, je treba uporabljati osebno varovalno opremo za varovanje sluha;
- (c) osebna varovalna oprema za varovanje sluha se izbere tako, da odpravi tveganje za sluh ali ga zmanjša na najnižjo možno raven.

2. Del odajalec mora storiti vse, da zagotovi, da delavci nosijo opremo za varovanje sluha in je odgovoren za kontrolo učinkovitosti ukrepov, sprejetih v skladu s tem členom.

⁽¹⁾ UL L 393, 30.12.1989, str. 18.

Člen 7

Omejevanje izpostavljenosti

1. Izpostavljenost delavcev, ugotovljena v skladu s členom 3(2), ne sme v nobenih okoliščinah preseči mejnih vrednosti izpostavljenosti.
2. Če se, kljub ukrepom, sprejetim za izvajanje te direktive, ugotovi izpostavljenost nad mejnimi vrednostmi, mora delodajalec:
 - (a) takoj ukrepati, da se zmanjša izpostavljenosti pod mejne vrednosti;
 - (b) ugotoviti razloge za prekomerno izpostavljenost; in
 - (c) dopolniti varnostne in preventivne ukrepe, da se prepreči ponovitev.

Člen 8

Obveščanje in usposabljanje delavcev

Brez poseganja v člena 10 in 12 Direktive 89/391/EGS mora delodajalec zagotoviti, da so delavci, ki so pri delu izpostavljeni hrupu, ki je enak ali presega spodnjo opozorilno vrednost izpostavljenosti, in/ali njihovi predstavniki obveščeni in se usposablajo v zvezi s tveganji zaradi izpostavljenosti hrupu, zlasti o:

- (a) vrsti takih tveganj;
- (b) ukrepov, sprejetih za izvajanje te direktive, da se odpravi ali na najnižjo možno raven zniža tveganja zaradi hrupa, vključno z okoliščinami, v katerih se ukrepi uporabljajo;
- (c) mejnih vrednosti izpostavljenosti in opozorilnih vrednosti izpostavljenosti iz člena 3 te direktive;
- (d) rezultatih ocen in meritev hrupa, opravljenih v skladu s členom 4 te direktive, skupaj s obrazložitvijo njihovega pomena in potencialnih tveganj;
- (e) pravilni uporabi opreme za varovanje sluha;
- (f) tem, zakaj in kako zaznati ter obvestiti o znakih okvare sluha;
- (g) okoliščinah, v katerih imajo delavci pravico do zdravstvenega nadzora in namenu zdravstvenega nadzora v skladu s členom 10 te direktive;
- (h) varnih načinov dela, ki izpostavljenost hrupu omejijo na najnižjo možno raven.

Člen 9

Posvetovanje z delavci in njihovo sodelovanje

Posvetovanje z delavci in/ali njihovimi predstavniki ter njihovo sodelovanje se opravi v skladu s členom 11 Direktive 89/391/EGS o zadevah, na katere se nanaša ta direktiva, zlasti o:

- ocenjevanju tveganj in določanju ukrepov iz člena 4, ki jih je treba sprejeti,
- ukrepov za odpravo ali znižanje tveganj zaradi izpostavljenosti hrupu iz člena 5,
- izbiri osebne varovalne opreme za varovanje sluha iz člena 6(1)(c).

ODDELEK III

DRUGE DOLOČBE

Člen 10

Zdravstveni nadzor

1. Brez poseganja v člen 14 Direktive 89/391/EGS države članice sprejmejo določbe za zagotovitev ustreznega zdravstvenega nadzora delavcev, kadar rezultati ocen in meritev, predvideni v členu 4(1) te direktive, pokažejo tveganje za zdravje delavcev. Te določbe, vključno z zahtevami glede zdravstvene dokumentacije in njene dostopnosti, se uvedejo v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali prakso.

2. Delavec, pri katerem izpostavljenost presega zgornje opozorilne vrednosti izpostavljenosti, ima pravico do pregleda sluha, ki ga opravi zdravnik ali druga primerno usposobljena oseba, za katero je odgovoren zdravnik, v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali prakso. Preventivni avdiometrični preizkus je na voljo tudi delavcem, pri katerih izpostavljenost presega spodnjo opozorilno vrednost izpostavljenosti, kjer ocena in meritve, predvidene v členu 4(1), pokažejo tveganje za zdravje.

Cilj teh pregledov je zgodnje diagnosticiranje kakršne koli izgube sluha zaradi hrupa in ohranitev sluha.

3. Države članice vzpostavijo ureditev, s katero zagotovijo, da se za vsakega delavca, pregledanega v skladu z odstavkoma 1 in 2, sestavi osebna zdravstvena dokumentacija, ki se sproti dopolnjuje. V zdravstveni dokumentaciji je povzetek rezultatov opravljenega zdravstvenega nadzora. Hrani se v primerni obliki, ki omogoča poznejše posvetovanje, ob upoštevanju tajnosti.

Kopije ustrezne dokumentacije je treba na njihovo zahtevo predložiti pristojnim organom. Posamezen delavec ima na lastno zahtevo pravico vpogleda v zdravstveno dokumentacijo, ki se nanaša nanj osebno.

4. Kadar se pri zdravstvenem nadzoru sluha ugotovi, da je delavec sluh okvarjen, zdravnik ali specialist, če zdravnik sodi, da je to potrebno, oceni, ali je okvara lahko posledica izpostavljenosti hrupu pri delu. V tem primeru:

- (a) zdravnik ali druga primerno usposobljena oseba delavca obvesti o rezultatih, ki se nanašajo nanj osebno;
- (b) delodajalec mora:
 - (i) preučiti oceno tveganja, opravljeno na podlagi člena 4;
 - (ii) preučiti ukrepe, predvidene za odpravo ali znižanje tveganj na podlagi členov 5 in 6;
 - (iii) upoštevati nasvet zdravnika medicine dela ali druge ustrezno usposobljene osebe ali pristojnega organa pri izvajanju vseh ukrepov, potrebnih za odstranitev ali znižanje tveganja v skladu s členoma 5 in 6, vključno z možnostjo, da se delavcu dodeli drugo delo, pri katerem ni tveganja nadaljnje izpostavljenosti; in
 - (iv) urediti sistematski zdravstveni nadzor in zagotoviti, da se presodi zdravstveno stanje vseh drugih delavcev, ki so bili podobno izpostavljeni.

Člen 11

Odstopanja

1. V izjemnih situacijah, kadar bi bilo zaradi narave dela za zdravje ali varnost bolj tvegano, če bi se v celoti in pravilno uporabljala osebna varovalna oprema za varovanje sluha, kakor če se ta ne uporablja, države članice lahko dovolijo odstopanja od določb členov 6(1)(a) in (b) ter 7.

2. Odstopanja iz člena 1 dovolijo države članice po posvetovanju s socialnimi partnerji in, kjer je to primerno, s pristojnimi zdravstvenimi organi v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali prakso. Taka odstopanja morajo spremljati pogoji, ki ob upoštevanju posebnih okoliščin zagotavljajo, da so posledična tveganja znižana na najnižjo možno raven in da se zdravstveni nadzor zadevnih delavcev poostri. Taka odstopanja se vsake štiri leta ponovno proučijo in takoj, ko utemeljenih okoliščin ni več, odpravijo.

3. Vsaka štiri leta države članice Komisiji predložijo seznam odstopanj iz odstavka 1 in navedejo natančne razloge in okoliščine, zaradi katerih so se odločile dovoliti odstopanja.

Člen 12

Tehnične spremembe

Spremembe povsem tehnične narave se sprejmejo po predpisanim postopku iz člena 13(2) in usklajeno s:

- (a) sprejetjem direktiv na področju tehnične harmonizacije in standardizacije v zvezi z načrtovanjem, gradnjo, izdelavo ali konstrukcijo delovne opreme in/ali delovnega mesta; in
- (b) tehničnim napredkom, spremembami najustreznejših harmoniziranih evropskih standardov ali specifikacij in novimi spoznanji v zvezi s hrupom.

Člen 13

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor iz člena 17 Direktive 89/391/EGS.
2. Kadar se sklicuje na ta člen, se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa Sveta 1999/468/ES, ob upoštevanju člena 8 Sklepa.

Obdobje, določeno v členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES, je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 14

Pravila ravnanja

V okviru uporabe te direktive države članice v posvetovanju s socialnimi partnerji in v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso pripravijo pravila o ravnanju, ki dajejo praktične smernice in pomagajo delavcem in delodajalcem v glasbenem in razvedrilnem sektorju, da izpolnijo njihove pravne obveznosti, določene s to direktivo.

Člen 15

Razveljavitev

Z datumom, določenim v prvem pododstavku člena 17(1), se razveljavi Direktiva 86/188/EGS.

ODDELEK IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 16

Poročila

Vsakih pet let države članice predložijo Komisiji poročilo o praktičnem izvajanju te direktive, v katerem so navedena stališča socialnih partnerjev. Vsebuje opis najboljše prakse za preprečevanje hrupa, ki ima škodljiv učinek na zdravje in drugih oblik organizacije dela, skupaj z ukrepi, ki so jih sprejele države članice za prenos znanja iz take najboljše prakse.

Komisija na podlagi teh poročil celovito oceni izvajanje te direktive, tudi izvajanje z vidika raziskovalnih in znanstvenih podatkov, in med drugim upošteva posledice, ki jih ima ta direktiva na glasbeni in razvedrilni sektor. Komisija o tem obvesti Evropski parlament, Svet, Ekonomsko-socialni odbor in Svetovalni odbor za varnost, higieno in varovanje zdravja pri delu in po potrebi predlaga spremembe.

Člen 17

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 15. februarjem 2006. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Zaradi upoštevanja posebnih pogojev imajo države članice po potrebi lahko dodatno petletno obdobje od 15. februarja 2006, torej skupaj osem let, da izvedejo določbe člena 7 v zvezi z osebjem na morskih ladjah.

Da se omogoči priprava pravil ravnanja, ki dajejo praktične smernice za izvajanje določb te direktive, imajo države članice pravico izrabiti najdaljše prehodno obdobje dveh let od 15. februarja 2006, torej skupaj pet let od začetka veljave te direktive, za uskladitev s to direktivo na glasbenem in razvedrilnem sektorju pod pogojem, da se v tem obdobju ohrani v posamezni državi članici že dosežena raven varovanja osebja v teh sektorjih.

3. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, ki so že sprejeti ali jih sprejmejo za področje, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 19

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 6. februarja 2003

Za Evropski parlament

Predsednik

P. COX

Za Svet

Predsednik

G. EFTHYMIU